

Gent de bona fe

Dij, 29/08/2019 per Centre de Pasto...

[El Cim s'acosta](#)

Els dubtes

Fa uns dies, el rector de la parròquia em va proposar ser [catequista](#). Normalment aquestes decisions necessito meditar-les amb profunditat. Primer vaig estar una bona estona parlant amb el rector i a continuació vaig decidir parlar amb el responsable de catequesi.

Tenia moltes preguntes per fer: ¿quin és el perfil dels infants?, ¿hi ha equip de catequistes?, ¿hi ha alguna programació feta?, ¿què implica ser catequista?, etc. Algunes preguntes són més importants que d'altres, però fa tant de temps que vaig fer la catequesi que em costa recordar com treballaven els diferents temes.

Però si hi ha una cosa que recordo són les meves catequistes, moltes d'elles encara ronden per la parròquia. Precisament és per aquest record que crec que tenir uns bons catequistes és molt important. I això em fa pensar: ¿realment soc jo la persona ideal?, ¿jo, que no tinc formació de res?

L'equip

Cada any he vist les dificultats que tenia l'equip de catequistes per buscar més gent i substituir els que ho anaven deixant. Per les converses que he sentit a la feina i amb amics d'altres comunitats, aquest és un problema bastant comú. I al final, davant la dificultat de trobar algú amb formació prèvia, surt algú de bona fe que es decideix a fer de catequista de bon grat.

Com a persona que actualment es troba en aquesta situació, sé que només amb ganes i il·lusió no n'hi haurà prou per poder fer aquest servei a la comunitat. Sobretot si no sé què he de transmetre als infants, en quin moment i com. Però el fet de saber que hi ha un equip amb els catequistes i el rector disposats a ajudar-

me i formar-me, fa que em sigui més fàcil fer front a les pròpies mancances.

¿Tindran les altres persones de bona fe la mateixa sort?

Maria Guarch